

Γιάννης Αντωνιάδης*

Πρόσφατα ήρθαν στο φως της δημοσιότητας επιλογές στην ηλεκτρονική πλατφόρμα εγγραφών για την Α΄ Δημοτικού Σχολείου όρων όπως “Γονέας 1” και “Γονέας 2” αλλά και επιλογή κατά πόσο επιθυμούν απαλλαγή από το μάθημα των Θρησκευτικών. Για το θέμα του μαθήματος και των απαλλαγών θα ασχοληθούμε σε άλλο κείμενο. Στο παρόν άρθρο θα εξετάσουμε την αναγραφή των πιο πάνω όρων, αντί του “πατέρας” και “μητέρα”. Οι δηλώσεις που ακολούθησαν του υπεύθυνου της δημιουργίας της πλατφόρμας Άθου Κυριάκου, διευθυντή σχολείων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αποσπασμένου στο ΥΠΑΝ, όχι μόνο δεν διασκέδασαν τις όποιες εύλογες απορίες δημιουργήθηκαν από την εισαγωγή τέτοιων καινοφανών όρων, αλλά προκάλεσαν έντονες αντιδράσεις από φορείς, κόμματα, εκπαιδευτικούς, γονείς, Εκκλησία αλλά και πολίτες, καθώς όλοι είδαν μια προσπάθεια επιβολής διά της πλάγιας οδού της woke ατζέντας και της ακραίας επιχειρηματολογίας του κινήματος ΛΟΑΤΚΙ, που υποστηρίζει υιοθεσία παιδιών από ομοφυλόφιλα ζευγάρια.

Προσπάθειες αυτού του τύπου έγιναν περιορισμένα στην Ελλάδα, όπου προκάλεσαν την έντονη αντίδραση των γονέων (<https://www.ieidiseis.gr/ellada/165471/volos-orgismeni-antidrasi-patera-gia-to-goneas-a-kai-goneas-v-min-ksanado-tetoies-aidies>) αλλά και αλλού όπως π.χ. στο Μπουργκάς της Βουλγαρίας, στο οποίο σύμφωνα με διαδικτυακή ενημέρωση, υπήρξε έντονη αντίδραση γονέων διότι οι αιτήσεις εγγραφής στην Α΄ τάξη του

Σχολείου έγραφαν “γονέας Α΄” και γονέας Β΄” αντικαθιστώντας το “πατέρας” και “μητέρα”. Πολλοί γονείς δήλωσαν ότι δεν θέλουν να αντιμετωπίζονται ως πλάσματα χωρίς φύλο και μετά την έντονη αντίδραση τα πεδία “γονέας Α΄” και γονέας Β΄” άλλαξαν στα κλασικά “μητέρα” και “πατέρας”. Η αρμόδια διοίκηση το απέσυρε αποδίδοντάς το σε τεχνικό σφάλμα (<https://sputniknews.gr/20190402/goneas-aitiseis-sxoleio-voulgaria-mitera-pateras-2838642.html>).

Οι θιασώτες και εισηγητές της πρακτικής της αλλαγής των όρων “πατέρας” και “μητέρα” σε “γονέας Α΄” και “γονέας Β΄” υποστηρίζουν ότι αυτό θα αποτελέσει το τέλος των έμφυλων διακρίσεων και του κοινωνικού ρατσισμού χωρίς βέβαια να εξηγούν για ποιο λόγο ο ένας γονέας να είναι ο “Α΄” και ο άλλος να είναι ο “Β΄”.

Υποστηρίζεται επίσης ότι οι όροι “πατέρας” και “μητέρα” είναι αναχρονιστικοί χωρίς όμως να μπορούν να δικαιολογήσουν οι εισηγητές αυτής της αλλαγής, πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν διακριτοί οι όροι “πατέρας” και “μητέρα” σε όλες τις ανθρώπινες γλώσσες παγκοσμίως από την αυγή της ανθρώπινης ιστορίας έως σήμερα. Μάλιστα, όχι μόνο δεν αποτελούν τεχνητό κατασκεύασμα, όπως άλλες λέξεις, αλλά προέκυψαν φυσικά, καθώς οι λέξεις αυτές αποτελούν την αυθόρμητη ομιλία του βρέφους που έρχεται στη ζωή. Όπως επισημαίνει η δημοσιογράφος Άντζελα Ζιούτη: “Μα, μα, μα, φώναζαν τα παιδιά τις μανούλες ανά τον κόσμο και έτσι προέκυψε η πιο γλυκιά λέξη του κόσμου. Μαμά... Η μητέρα ‘γεννιέται’ κι αυτή με την έλευση του παιδιού της, αντιμετωπίζοντας μια εμπειρία που δεν μοιάζει με καμία άλλη στη ζωή της”.

Εάν οι όροι “πατέρας” και “μητέρα” δημιουργούν διακρίσεις και ρατσισμό απέναντι σε κοινωνικές ομάδες ή μειονότητες όπως διατείνονται οι εισηγητές της πρακτικής αυτής, τότε, γιατί όχι, οι έννοιες “Κύπριος”, “Σύριος”, “Ιταλός”, κ.λπ, να μην αντικατασταθούν από τις έννοιες “πολίτης της Α΄ περιοχής”, “πολίτης της Β΄ περιοχής”, κ.ο.κ. Με το ίδιο σκεπτικό ίσως και τα ονόματα των ανθρώπων να προάγουν διακρίσεις μεταξύ των δύο φύλων, και το “Γιώργος”, “Αθηνά”, κ.λπ, να πρέπει να αντικατασταθούν με τους όρους “άτομο Α΄”, “άτομο Β΄”, κ.ο.κ. Με αυτό τον τρόπο όμως οδηγούμαστε σε μια κοινωνία με άτομα άφυλα και ανώνυμα, χωρίς ταυτότητα, ποιότητες και χαρακτηριστικά, που στο τέλος αποβαίνουν ξεροί αριθμοί χάριν μιας πιθανολογούμενης ισότητας, ή ισοπέδωσης και πολτοποίησης καλύτερα, η οποία ναι μεν είναι μαθηματική, αλλά δεν είναι κοινωνική και οντολογική. Η χρήση των όρων “πατέρας” και “μητέρα” δεν δημιουργεί ούτε διακρίσεις ούτε ανισότητες. Οι άνθρωποι δεν είναι άφυλοι και άχρωμοι αριθμοί ή ρομπότ εργοστασίου με ετικέτες όπως “Α΄”, “Β΄”, “Γ΄”, κ.ο.κ., αλλά ζώντες κοινωνικοί οργανισμοί με βούληση και προοπτική που παράγουν πολιτισμό και αλληλεπιδρούν στις μεταξύ τους κοινωνικές σχέσεις.

Κατά συνέπεια, είναι προσχηματικός ο λόγος που προφασίζονται οι εισηγητές της αντικατάστασης των όρων “πατέρας” και “μητέρα” σε “γονέας 1΄” και “γονέας 2΄”. Έχουμε τη γνώμη ότι η πραγματική αιτία και λόγος είναι ότι με αυτόν τον τρόπο προωθείται η θεωρία Gender, δηλαδή η θεωρία περί διαχωρισμού βιολογικού και κοινωνικού φύλου. Gender Identity (ταυτότητα φύλου ή έμφυλη ταυτότητα) είναι η

αυτοαντίληψη ενός ανθρώπου για το φύλο του δηλαδή η άποψή του για το αν είναι άνδρας, γυναίκα, ή άφυλο ον. Εισηγητής αυτής της θεωρίας ήταν ο Νεοζηλανδός γιατρός John Money ο οποίος υποστήριζε ότι το φύλο με το οποίο γεννήθηκε ένα παιδί δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ετικέτα(!) που δόθηκε από τους μαιευτήρες γιατρούς στο παιδί κατά τη γέννησή του εξαιτίας των εξωτερικών γεννητικών οργάνων.

Όλες αυτές οι αντιλήψεις και ιδεολογίες που ακολουθούν οι θιασώτες της woke κουλτούρας, καταρρίφθηκαν με τον πλέον τραγικό τρόπο όταν ο εισηγητής τους John Money προσπάθησε να αποδείξει ότι το βιολογικό φύλο είναι μια απάτη, από την οποία θα μας απαλλάξει η εκπαίδευση. Το αποδεικτικό υλικό το “βρήκε” δήθεν μελετώντας την περίπτωση ενός αγοριού 8 μηνών, του Ντέιβιντ, ο οποίος απέκτησε μια αναπηρία, εξαιτίας της καταστροφής του πέους του από ιατρικό λάθος, μετά από περιτομή. Ο John Money βλέπει σ’ αυτή τη μοιραία αναπηρία την ευκαιρία να αποδείξει ότι το βιολογικό φύλο δεν υφίσταται. Πείθει τους γονείς του Ντέιβιντ να τον μεγαλώσουν ως κορίτσι, χωρίς να του αποκαλύψουν ποτέ ότι γεννήθηκε αγόρι. Ο γιατρός συνταγογραφεί στο παιδί, το οποίο μετονομάστηκε σε Μπρέντα, μια ορμονική θεραπεία, το υποβάλλει σε εγχείρηση αλλαγής φύλου, ενώ οι γονείς ντύνουν το παιδί με κοριτσίστικα ρούχα, του χαρίζουν κούκλες και του μιλούν στο θηλυκό γένος. Ο Ντέιβιντ μεγάλωνε ως Μπρέντα. Ο John Money ήταν λοιπόν πεπεισμένος ότι έχει αποδείξει ότι το βιολογικό φύλο εξαφανίζεται όταν του “μεταγγίζουμε” ένα άλλο γένος και υποστηρίζει ότι μόνο η εκπαίδευση κάνει τους ανθρώπους να συμπεριφέρονται ως άνδρες ή γυναίκες. Όμως το πείραμα δεν εξελίχθηκε όπως ήθελε ο Money. Όταν η Μπρέντα εισέρχεται στην εφηβεία η φωνή της γίνεται βαριά και εξομολογείται ότι έλκεται από τα κορίτσια. Η Μπρέντα σταματά τη θεραπεία της που της επιβάλει ο John Money, απορρίπτει τον κοριτσίστικο τρόπο ζωής, καταφεύγει στο αλκοόλ και τελικά αυτοκτονεί στις 5 Μαΐου 2004, σε ηλικία 38 ετών. Γι’ αυτό το τραγικό τέλος ο John Money δεν έκανε καμία δήλωση (Κ.Νανοπούλου, Τα πιο αμφιλεγόμενα ψυχολογικά πειράματα στην ιστορία της ανθρωπότητας, https://www.huffingtonpost.gr/2015/03/14/life-amfilegomena-psuxologika-peiramata_n_6868710.html).

Παρόλο που καταρρίφθηκε η συγκεκριμένη θεωρία με τον πλέον τραγικό και παταγώδη τρόπο, εντούτοις γίνεται προσπάθεια να γίνει αποδεκτή είτε με τη διδασκαλία των “έμφυλων ταυτοτήτων”, είτε με την αντικατάσταση των όρων “πατέρας” και “μητέρα” με το “γονέας 1” και “γονέας 2”, το διαχωρισμό δηλαδή του βιολογικού από το κοινωνικό φύλο. Ενώ οι όροι “πατέρας” και “μητέρα” εκφράζουν το βιολογικό φύλο, άνδρας και γυναίκα, το οποίο φέρει κάποιος/α από τη γέννησή του, οι όροι “γονέας 1” και “γονέας 2”, υπονοούν το κοινωνικό φύλο, αυτό δηλαδή που υιοθετεί κάποιος/α και το οποίο μπορεί να μην ταυτίζεται με το βιολογικό φύλο ή ακόμη και να δηλώνει μια άφυλη επιλογή.

Η προσπάθεια που γίνεται με την απάλειψη των όρων “πατέρας” και “μητέρα” με ταυτόχρονη εισαγωγή του “γονέας 1” και “γονέας 2”, σε επίσημα έγγραφα και ηλεκτρονικές πλατφόρμες του ΥΠΑΝ, εκτός του ότι είναι ανθρωπολογικά, κοινωνιολογικά, φιλοσοφικά και θεολογικά απαράδεκτη, είναι και νομικά

ανυπόστατη και παράνομη. Στην Κύπρο η νομοθεσία αναγνωρίζει "γονείς", όπου ο ένας είναι η μητέρα του παιδιού και ο άλλος ο πατέρας. Ο Νόμος (187/91) αναγνωρίζει για κάθε παιδί μια μόνο Μητέρα και ένα πατέρα (ή κανένα αν δεν έχει αναγνωριστεί επίσημα από κάποιον). Μαζί τους ονομάζει γονείς. Η γονική μέριμνα περιλαμβάνει την επιμέλεια. Η άσκηση της επιμέλειας ασκείται από τους γονείς, εκτός κι αν μεταβιβαστεί σε άλλο πρόσωπο με απόφαση του οικογενειακού δικαστηρίου (πχ στην διευθύντρια των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας). Το Ευρωπαϊκό Δίκαιο περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο σε θέματα δικαιώματος μετακίνησης και εγκατάστασης ενός παιδιού στην Κύπρο και όχι σε θέματα πατρότητας ή μητρότητας, τα οποία ρυθμίζονται από το κυπριακό Δίκαιο.

Επομένως το ΥΠΑΝ αλλά και οι άλλες υπηρεσίες του κράτους μας, οφείλουν να είναι διπλά και τριπλά προσεκτικές όταν χρησιμοποιούν εκφράσεις οι οποίες όχι μόνο ερμηνεύονται διαφορετικά, αλλά εξυπηρετούν ουσιαστικά ακραίες ιδεολογίες οι οποίες σταδιακά αφού δοκιμάστηκαν εγκαταλείπονται από χώρες στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ κάτω από τη γενική αποδοκιμασία και κατακραυγή της κοινωνίας των πολιτών.

* Ο Γιάννης Αντωνιάδης είναι Γεν. Γραμματέας του Συνδέσμου Θεολόγων ΟΕΛΜΕΚ

[Πηγή](#)